

שיעורו השבועי של מרן
הראשון לציון הגאון הגדול
רבינו יצחק יוסף שליט"א

כותב השיעור: הרב"ג הרב יצחק לוי שליט"א

העיר	הדלקת הנרות	צאת השבת	רבינו תם
ירושלים*	19:14	20:25	21:21
תל אביב	19:31	20:23	21:18
חיפה	19:35	20:26	21:22
באר שבע	19:31	20:22	21:18

* לנזהרים 40 דקות לפני השקיעה

תוכן העניינים:

עמ' 1-4 השיעור השבועי

מורנו ורבינו רבי יצחק יוסף שליט"א

עמ' 5 פרשת חוקת

הרה"ג רבי ברוך שרגא שליט"א

עמ' 5 משפטי ישראל

הרב ישראל לורי שליט"א

עמ' 6 חכמת הנפש

הרה"ג הרב י. ישראל לוגסי שליט"א

עמ' 6 לחיות בבריאות

פינת צמחי מרפא-צמח הליקוריץ

עמ' 7 פניני מרן

סיפורים על גדלותו של מרן

עמ' 7 ישועות גדולות

סיפורים מהקוראים על ישועות

הסגולה השבועית

סגולה לנמצא בצרה

הנמצא בצרה יקרא

כל ספר התהלים ככתוב:

"ישמיע כל תהלתו"

דיני הנאה מחילול שבת

קדרה של הורים שמבשלים בשבת

א. כאמור בשיעורים הקודמים, המבשל בשבת בשוגג, במוצאי שבת מותר בין לו בין לאחרים, אבל המבשל בשבת במזיד, אסור לו עולמית, ולאחרים מותר במוצאי שבת. בעלי תשובה שואלים: הם מתארחים אצל הוריהם באמצע השבוע, וההורים – שהם עדיין חילוניים – מבשלים להם תבשיל כשר באותם הכלים שבישלו בהם בשבת, האם מותר להם לאכול מאכלים אלו, או שהם צריכים לדרוש מההורים שיכשירו את הכלים, כיון שבלוע בהם טעם איסור של התבשיל שהתבשל בשבת. שהרי המבשל בשבת במזיד התבשיל אסור לו עולמית.

מחלוקת אחרונים

ב. הרשב"א בתשובה (סימן קעה) כותב לגבי חולה שיש בו סכנה, שבישלו עבורו ביום שבת על פי הוראת רופא ירא שמים, שהקדרה מותרת כיון שבישלו בהיתר. המגן אברהם (סימן שיח ס"ק א) מדויק – בצדק – מדברי הרשב"א, שזהו דוקא כשהיה חולה שיש בו סכנה, שיש מצוה להציל אותו, ולכן מבשלים לו דוקא על ידי ישראל גדול כמו שכתוב בשלחן ערוך (סימן שכח סעיף יב), וכיון שבישלו בהיתר התבשיל והקדרה מותרים. אבל אם בישלו בשבת באיסור, כשם שהתבשיל אסור, כך הקדרה אסורה וצריך לעשות לה הגעלה. וגם המשנה ברורה (ס"ק ד) העתיק להלכה דברי המגן אברהם לאסור את הקדרה. וכן כתב היד אהרן (ס"י שיח בהגה"ט), אך לעומתם מהר"י עייאש – היה לפני כ-250 שנה – בספרו מטה יהודה (ס"ק א) חולק ומתיר את הקדרה ללא הגעלה. וכן פסק המהרש"ם בספר דעת תורה (סימן שיח סעיף א).

מחלוקת הראשונים בבישולי גוים

ג. ולכאורה מחלוקת זו תלויה במחלוקת אחרת, בדין כלים שבישלו בהם גוים מאכלים של היתר, רק שהמאכלים נאסרו מדין בישולי גוים, לדעת הרשב"א (בתורת הבית הארוך דף צה ע"ג) צריך להכשיר את הכלים, שהרי התבשיל נאסר, ואם כן הקדרה בלעה טעם איסור. והרא"ה (בבדק הבית כ"ג ש"ז דף צד ע"א) סובר שאין צורך להכשיר את הקדרה, כיון שהתבשיל עצמו מותר, שהרי

הגוי לקח בשר 'חלק בית יוסף', ואין כאן איסור 'חפצא', אלא שחכמים אסרו על הגברא' את התבשיל משום חתנות, שלא יתחתן עם בתו, או שיחתן את בתו עם בנו של הגוי, וכיון שהתבשיל עצמו הוא היתר, אין צורך להכשיר את הכלים. ומרן השלחן ערוך יורה דעה (סימן קיג סעיף טז) פסק כדעת הרשב"א שהכלים צריכים הכשר.

מעשה שבת איסור גברא

ד. גם תבשיל שהתבשל בשבת הוא איסור 'גברא' ולא איסור 'חפצא', שהרי התבשיל עצמו הוא מאכל של היתר, ורק מפני שבישל בשבת חכמים קנסו אותו שלא יאכל מאכל זה עולמית, ולדעת הרא"ה אין צריך להכשיר את הקדרה, אבל הרשב"א הולך על פי שיטתו שמצריך להכשיר את הכלים שבישל בהם הגוי, והוא הדין לכלים שבישלו בהם בשבת במזיד, שצריך להכשיר אותם לאחר השבת. ואם כן לכאורה לדעת מרן שהצריך הכשר לבישולי גוים, הוא הדין בכלי שבישלו בו בשבת שצריך הכשר.

בישולי גוים חמור יותר

ה. אולם יש לחלק, בישולי גוים דינו חמור יותר שהרי מה שבישל הגוי אסור לכל ישראל, ולכן צריך להכשיר את הכלים, אבל תבשיל שהתבשל בשבת, במוצאי שבת התבשיל מותר מיד לאחרים, ואין צריך להמתין בכדי שיעשו, וכמו שכתב מרן השלחן ערוך (סימן שיח סעיף א), ורק המבשל אסור לו עולמית מדין קנס. ולכן לאחרים בודאי שמותר להשתמש בכלים בלי הכשר, שהרי מותר להם לאכול את התבשיל עצמו. וגם המבשל לא חייב להכשיר את הקדרה, כיון שאיסור זה קל יותר מבישולי גוים, שאינו אסור לכולם. לכן אותם בעלי תשובה יכולים לאכול אצל הוריהם, כאשר מבשלים להם באמצע השבוע תבשילים כשרים בכלים שבישלו בהם בשבת, ואין צריכים להכשיר להם את הכלים. אמנם המשנה ברורה אסר, אבל צריך ללמוד עוד פוסקים ולראות שמהר"י עייאש ומהרש"ם ועוד התירו. וגם מרן זצ"ל בליות חן (סימן מב) התיר את הכלים בלא הגעלה.

חילוניים של זמננו

ו. כאמור, המבשל בשבת במזיד התבשיל אסור

המעוניין לקבל את העלון לביתו בדואר 24 בעלות השליחה חייגו: 02-6502728

המעוניינים לשמוע את השיעור של מורנו ורבינו רבי יצחק יוסף שליט"א, בטלפון חייגו: 0527-108-108

לקבלת העלון במייל חנינו שילחו לכתובת מייל: betmaran1234@gmail.com

שנות פות בלימודי

להסכם שותפות חייגו:
02-6508484

יפה דן יפה הורה

או עולמית. החילוניים של זמננו דינם כמזיד, שהרי הם יודעים שעל פי התורה אסור לבשל בשבת. רק יש דיון אחר בפוסקים אם דינם כאפיקורוס לכל הדינים, או כתינוק שנשבה לבין הגוים, הרב וואזנר צ"ל (נש"ת שבת הלוי חלק ב סימן קעב, וח"ט סימן קצח) סבר שדין תינוק שנשבה שייך דוקא אם נולד וגדל אצל הגוים, או שחטפו אותו בקטנותו כמו בתקופת השואה, ולא ראה מעולם יהודים, אבל החילוניים של זמננו אין דינם כתינוק שנשבה, שהרי הם גרים במקומות שראוים יהודים, והם יכולים להחליט אם לקיים את המצוות או לא, שהרי האדם בחירי. אחי הגאון רבי יעקב צ"ל סבר כדבריו, ולדעתו החילוניים של זמננו הם אפיקורסים, ועליהם נאמר (בעבודה זרה כו): מורידים ולא מעלים. כלומר לפי דעתו – אבל אני מדגיש ההלכה לא כך – אם אדם כזה שהוא מחלל שבת בפרהסיא נפצע בשבת, והוא מאבד דם, או שנפל לאיזה בור, כמו קורח וכל עדתו, והוא צועק משם 'הצילו', 'הבעל עננו', אסור לחלל עליו שבת, אלא צריך להניח אותו, שם תהא קבורתו (לשון מושאל ממכות יב). אבל לדעת החזון איש (סימן ב אות כח) החילוניים שבזמננו יש להם דין תינוק שנשבה, כי אף על פי שהם ראו יהודים, אבל חינוכו אותם לשנוא את היהדות, וקראו עיתונים חילוניים שכל היום כותבים שם נגד הדת ונגד התורה, על ה' ועל משיחו. ויש כאלו שגם גדלו במקום שאין שם בית כנסת בכלל, השבוע הייתי בישוב טלאל, מקום לא דתי, שמעולם – מקום המדינה – לא היה שם בית כנסת, והשבוע עשו שם חנוכת בית כנסת, בפעם הראשונה. ולכן עדיין שייך דין תינוק שנשבה. וכך ההלכה, כדברי החזון איש להקל.

ז. בספרי מרן זצ"ל יש לכאורה סתירה בזה, פעם כתב כדברי החזון איש שיש דין תינוק שנשבה, ופעם כתב כדברי הרב וואזנר שאין דין תינוק שנשבה. וצריך לומר שבכל מקרה לגופו, לגבי כיבוד אב ואם צריך לכבד את אביו אפילו שהוא מחלל שבת בפרהסיא, כיון שאין איסור להחמיר בזה. וכן אם רוצים לומר קדיש בתפלת ערבית, או קדושה בשחרית ומנחה, והוא עשירי, יכולים לומר קדיש וקדושה, אבל לא יאמרו חזרת שליח צבור אם אותו אחד הוא עשירי, כי יש לחוש לדעת הרב וואזנר שאינו מצטרף, וספק ברכות להקל. לכן יאמר שממהרים לעבודה וכדומה כדי לא לפגוע בהם, ויעשה קדושה בלי חזרה.

ח. באופן כללי מרן צ"ל תופס כשיטת החזון איש שיש להסתכל על אחינו החילוניים כתינוקות שנשבו, ובפרט בדורנו שרבים חוזרים בתשובה, עו"ד גדול אחד שחזר בתשובה אמר לי: "פעם, כשהייתי עובר ברחוב יחזקאל והייתי רואה יהודי חרדי הייתי עובר כביש לצד השני, איני יודע למה היתה לי שנאה כל כך גדולה לדתיים". אולי עכשיו להיפך, כשהוא רואה חילוני הוא עובר כביש... אבל דרכו של מרן צ"ל היתה לקרב כמה שאפשר ולא לרחק.

ט. בזמנו רצו לעשות חוק של 'נישואין אזרחיים', והיו רבנים שרצו לתמוך בחוק זה שהרי בלאו הכי זה נועד לחילוניים, ואילו לדתיים יהיה רישום נפרד, אבל מרן זצ"ל כעס עליהם מאוד, והתנגד לכך, שהרי מחר הם יחזרו בתשובה, וילדיהם לא יוכלו להינשא כדת משה וישראל, כי יהיו ביניהם חללים, וממזרים, ושאר פסולי חיתון.

י. וכן אותם שמציעים לקחת עדים פסולים לחתונות של חילוניים, כדי לפסול את הקידושין שלהם, מרן זצ"ל התנגד לזה, שהרי צריך לדאוג לכלל ישראל, ואפילו אם לא יחזרו בתשובה, צריכים לשמור על אחדות העם, ולא לפלג את העם, יש לנו עם אחד ולא שני עמים.

יא. לצערנו בבית הדין אנחנו רואים כמה בעיות של פסולי חיתון בגלל החילוניים שאינם שומרים מצוות, הרבה פעמים אנחנו צריכים 'לשבור את הראש' כדי לפסוק אם יש להתיר אותם. ביום ראשון שעבר הגיע יהודי לבית הדין ואומר שהוא צריך להתחתן ביום רביעי באותו שבוע, והבית דין האזורי פסק שהוא אסור לבוא בקהל, ולכן הוא מערער לבית הדין הגדול. מתחילה חשבתי לומר לו שידחה את החתונה, מדוע הוא נזכר להגיע לבית הדין שלשה ימים קודם החתונה?! אבל הסכמתי לשמוע אותו, וטיפלנו בענין ומצאנו פתרון להתיר לו, ולמחרת כבר בא לבית הדין וקיבל את ההיתר, והתחתן לפי ההלכה. לא עקפנו את ההלכה! זה לא כביש עוקף, הכל במסגרת ההלכה. טלפנתי לאב בית הדין שאסר, ושאלתי אותו: למה אסרת, הרי יש טעם כזה להתיר? ענה לי:

1 עיין בשו"ת יביע אומר ח"א (חיו"ד סי' יא אות יח ד"ה ומ"ש), וח"ח (חיו"ד סימן כא), וח"ט (חיו"ד סי' ט), וח"ו (חאו"ח סי' נה בהערות על שו"ת רב פעלים ח"ג אות יא), ובשו"ת יחווה דעת ח"ב (סי' טז), ובמ"ש מרן זצ"ל בסוף כף החיים יורה דעה ח"ב (סימן קיט סס"ק לט), ובחזון עובדיה הל' שבת ח"ב (עמ' רמ). וע"ע (בחזו"ע אבילות ח"א (עמ' תקלח), ובמאור ישראל דרושים (עמ' שנט).

המעוניינים לשמוע את השיעור של מורינו ורבינו רבי יצחק יוסף שליט"א, בטלפון חייגו: 0527-108-108

לקבלת העלון במייל הינם שלחוו למתובת מייל: betmaran1234@gmail.com

רש"י (בבא קמא ע"א). ומכל מקום כיון שראיתי מכתב מהרב אוירבך שתוקף אותי, פניתי למרן זצ"ל, יש לנו אב זקן, שאל אותי: מה אתה עונה לו? הראיתי לו מה שכתבתי, אמר לי: אתה צודק, הוא יכול למכור לגוי, רק שאסור לישראל לאכול את התבשיל.

הסכמה למחברת עם כתב רש"י

יז. לפי החידוש של הכתב סופר לאסור גם על אחרים כשעושה באופן קבוע, דנים מה הדין במפעל לייצור סוכר שעובדים בו בשבת, וכן מפעל לייצור מלט, או מפעל לייצור נייר שעובד בשבת, אתה קונה מחברת אולי ייצרו אותה בשבת, וכן מחברי ספרים, היום כל אחד כותב ספר, בא אצלי בשבוע שעבר תלמיד אחד מתלמוד תורה, עשה חיבור יפה מאוד, גם עם כתב רש"י, ביקש הסכמה, כתבתי לו: "לתלמיד הנעים עדין לפאר ותפארת, ברכה והצלחה בתורה ויראת שמים", לעודד אותו. אולי ייצרו את הנייר הזה בשבת. בספרים של הסטייפלר והרב שך כתוב: "נדפס על נייר שאין בו חשש חילול שבת", אבל ביביע אומר וילקוט יוסף לא כתוב כך, גם ממה שלא כתוב אפשר ללמוד הלכות... במה נחלקו?

מועצת הרבנות הראשית לישראל

יח. בזמנו – בשנת תשט"ו/תשט"ז – היה הראשון לציון הרב יצחק ניסים נשיא מועצת הרבנות הראשית לישראל, חברי המועצת היו כולם גדולי תורה ופוסקי הלכות, הרב יעקב עדס, הרב בצלאל ז'ולטי, הרב אונטרמן, רבי עובדיה הדאיה, והרב ניסים רצה לאסור את הנייר והסוכר שמייצרים במפעלים שפתוחים בשבת, לעשות חרם על אותם המפעלים. והרבנים דנו בזה², היו שרצו להתיר, שהרי יש שבעה ימים בשבוע, ששה מתוכם ימי חול שמותר לעבוד בהם, ויש לנו כלל "כל דפריש מרובא פריש", הולכים אחרי הרוב, ואין לאסור מטעם שהתערבות והספק התעוררו במקום הקביעות, כלומר בבית החרושת, ויש לנו כלל "כל קבוע כמחצה על מחצה דמי", כי סוף סוף איסור הנאה ממעשה שבת הוא מדרבנן, וספק דרבנן לקולא. לכן סברו אותם רבנים שאין לעשות חרם, די במה שהגויים בעולם עושים עלינו חרם, ולא נוסיף עוד חרמות כיון שהדבר מותר מצד הדין.

עוד לא היה הרב אלבז

יט. הרב ניסים טען שצריך לעשות תקנה שלא יקנו מהם, כדי להשפיע עליהם שלא יעבדו בשבת כשיראו שהדתיים לא קונים מהם. באמת הדבר תלוי אם יש לך כח קניה, אז – לפני 60 שנה – עדיין לא היתה תנועת התשובה, עוד לא הגיע הרב אלבז, והדתיים לא היו מדפיסים הרבה ספרים, לעומתם החילוניים מדפיסים בכל יום עיתון כמו ספר, ולא היתה השפעה כל כך. אבל היום יש יותר השפעה, יש היום הרבה בעלי תשובה בארץ, בפרט אם הדתיים שבחו"ל יעלו לארץ ההשפעה תגדל, במונסי יש 30,000 חסידים חרדים לדבר ה', מתוכם יש רק אלף ספרדים, וכן בבורו פארק ובעוד מקומות יש שכונות שלמות של יהודים דתיים, אם יעלו לארץ יהיה כח קניה גדולה וכן יצליחו להשפיע על כל המפעלים לסגור בשבת. ולכן אם רואים גדולי הדור לפי שיקול דעתם, שיש אפשרות למנוע פירצה של חילול שבת, טוב שיתקנו שלא לקנות מאותם מקומות כדי להשפיע עליהם לסגור בשבת.

אשתו לא רואה

כ. בשיעור הקודם הבאנו מה שכתב הפרי מגדים (סי' שיח אשל אברהם סק"י) שכל דבר שנחלקו בו הפוסקים, בדיעבד שעבר ועשה מותר

לכל הרבנים הראשיים עזרת, לרב אליהו בקשי דורון, ולרב לאו, ולרב עמאר, וכן הרב משאש כמה נעזר במרן זצ"ל, תעזור גם לי. מרן הסכים ואמר: טוב, אני אקרא, זה היה תיק ממש מסובך, לבסוף מרן עבר על כל הפסק ואמר: אני מסכים! יפה דן יפה הורה! בדברים הללו צריך הרבה אחריות, מצד אחד צריך רחמנות על אותם פסולי חיתון, 'ברוך מרחם על הבריות', ומצד שני צריך שיקול דעת שלא לטעות בדין, 'אוי לי מיצרי או לי מיוצרי' (לשון מושאל מברכות ס"א), ולכן רציתי הסכמה ממרן זצ"ל, מרן תפס את העט רצה לחתום ולא הצליח, אמר אין לי כח, למחרת כבר לקחו אותו לבית החולים, עד שנפטר בעוונותינו הרבים. אבל לבסוף התרנו אותם.

בישל לאחרים

יג. יש דיון בפוסקים כאשר בישל בשבת בשביל אחרים אם נאסר גם לאחרים במוצאי שבת, כמו שאסור למבשל עצמו. יש דין דומה לזה בשלחן ערוך יורה דעה בהלכות תערובות (סימן צט סעיף ה) לגבי "אין מבטלים איסור לכתחילה", איסור שנפל להיתר ואין פי ששים להתיר את התבשיל, אם זה איסור דרבנן מותר להוסיף עוד מרק ודברים אחרים עד שיהיה פי ששים, אבל איסור דאורייתא אסור להוסיף עוד. ולהכניס איסור בידים לתוך ההיתר אסור בין באיסור דאורייתא בין בדרבנן. מי שעבר וביטל איסור לכתחילה, בשוגג מותר, ובמזיד אסור למבטל וכן למי שביטל בשבילו, אבל מותר לשאר העולם. כלומר, אם עשה איזו סעודה גדולה כמו בר מצוה או חתונה וביטל איסור לכתחילה, אסור לכל האחרים לאכול מהתבשיל. אבל בשלחן ערוך אורח חיים (סימן שיח סעיף א) מרן לא כתב שמי שבישל בשבילו דינו כהמבשל עצמו. וכתב המגן אברהם (ס"ס ב) שלכאורה גם המבשל בשבת דינו כן, שאסור עולמית לכל מי שבישל עבורו. וכך פסק הנהר שלום וינטורה (ס"ס ב), ולדעתו מרן באורח חיים סמך על מה שכתב ביורה דעה שמי שעשו עבורו זה כמו שעשה בעצמו.

אין אדם חוטא ולא לו

יד. אבל מבואר מדברי מרן בבית יוסף (יו"ד סי' צט) ובכסף משנה (פ"ט מהלכות מאכלות אסורות הכ"ה), שמה שאסרו גם למי שביטל את האיסור עבורו, זה מחשש שמא יאמר לחבירו לבטל בשבילו, ואף על פי שיש לנו כלל שאין אדם חוטא ולא לו (בבא מציעא ה'), אבל בדבר זה "דלא שמייעא להו לאינשי איסורא", כלומר לא נראה בעיני העולם שיש איסור לבטל איסור בהיתר, בזה יש לחוש שיבטל בשביל חבירו. ולפי זה המבשל בשבת שאין לחוש שיאמר לחבירו שיבשל עבורו, אפילו תאמר לחילוני תבשל לי בשבת, לא יסכים לחלל שבת בשבילך, כי אין אדם חוטא ולא לו, לכן אין לקנוס אלא על מי שבישל עצמו, ולא למי שבישל בשבילו. וכך פוסק המשנה ברורה (סימן שיח ס"ק ה) שאפילו בישל לאחרים מותר לאחרים במוצאי שבת מיד, ורק למבשל בעצמו אסור. וכך המסקנא להלכה.

הכתב סופר עשה פשרה

טו. בשו"ת כתב סופר (חאו"ח סימן נ) חידש, שמה שאנחנו מתירים גם למי שבישל עבורו, זה דוקא כשבישל באופן עראי, אבל המבשל באופן קבוע לצורך אחרים, כמו פונדק שמתפרנס ממה שמבשל ומוכר לאחרים, יש לאסור גם לאחרים, כדי לקנוסו. וגם בשו"ת שבט הלוי ח"ג (סימן נד אות ב) אוסר כן. וכך ההלכה, כעין פשרה, שאם עשה לאחרים באופן חד פעמי מותר לאחרים, אבל כשעושה באופן קבוע למכור לאחרים, אין לקנות ממנו.

הרב אוירבך שלח מכתב

טז. למרות שאוסרים על מי שמבשל במזיד, וכן שאסור לקנות ממנו, אבל מותר לו למכור לגוי מה שבישל בשבת, כך כתבנו בילקוט יוסף (שבת ג' סי' שיח ע"ט טו). בזמנו – לפני 22 שנה – הגאון רבי שלמה זלמן אוירבך שלח לנו מכתב, והקשה על דברינו, שהרי אסרו עליו ליהנות מהתבשיל. וכתבתי להשיב לו, שכאן אין זה איסור הנאה רגיל המפורש בתורה, שם אמרו חכמים (פסחים כ"א): כל מקום שנאמר לא יאכל לא תאכל לא תאכלו, אחד איסור אכילה ואחד איסור הנאה במשמע, עד שיפרט לך הכתוב כדרך שפרט לך בנבילה. אבל דבר שהתבשל בשבת נאמר "היא קודש" ואין מעשיה קודש, רק שחכמים אסרו למבשל לאכול עולמית, אבל מותר למכור לגוי, וכמו שכתב

2 במועצת הרבנות מעלים כל פעם נושא ודנים בו כדרכה של תורה. לאחרונה דנו במועצת מתי לקבוע את רגע המוות, אם כשהמוח מפסיק לעבוד או כשהלב מפסיק לפעום. לדעת הרב אלישיב אם הלב עדיין פועם הוא בגדר חי ואסור לנתק לו את המכשירים, ואילו הרב שלמה זלמן אוירבך הראה פנים לכאן ולכאן, והביאו לשיבת המועצת רופאים שבקיימים בזה, והראו לנו במסך כל הנסיונות שעשו, ועל פי זה נפסק את ההלכה. ומאחר שאין בזה הכרעה, אני הצעתי שלא ינתקו את המכשירים ממש, זה ענין של 'נפשות', אלא כשתיגמר האינפוזיה לא יחליפו בחדשה, וכך לא יעשו מעשה בידים. וכן דנו במועצת על מקום שפתוח בשבת ורוצה הכשר, ואם לא יתנו לו הכשר הוא יאכיל נבלות וטרירות, אבל מצד שני לתת הכשר למקום שפתוח בשבת, זו פירצה בחומת השבת.

אש בהתחלה כולם חייבים, ואם הביא אש בסוף כולם לא עשו כלום, ורק האחרון שהביא אש בישראל וחייב. לדעת הרמב"ם (פ"ט מהלכות שבת ה"ד) כולם חייבים משום מבשל, אף על פי שהראשון שהניח את הקדרה רק עשה גרמא. וכן המגיס, אמנם הגסה היא מצרכי הבישול (רמב"ם פ"ט מהלכות שבת ה"א), שמהפך את התבשיל 'עליונים למטה ותחתונים למעלה' (לשון מושאל מפסחים ב), אבל הוא רק זירז את הבישול. מכל מקום מכיון שכל מבשל הוא בדרך גרמא, עבר איסור מהתורה. ולכן כתבו כל הראשונים הנ"ל שאם כיסה את התבשיל חייב משום מבשל. ולא ראינו מי מהראשונים שחלק על זה.

לענין הלכה צדק

כו. אולם לענין הלכה צדק האור לציון שמי שכיסה את התבשיל וזירז את גמר הבישול, מותר ליהנות מהתבשיל, אבל מטעם אחר. יש מחלוקת לגבי תבשיל המבושל כמאכל בן דרוסאי – חצי בישול – אם מותר לסיים את הבישול בשבת. לדעת רש"י והרמב"ן והרשב"א (שבת יח ע"ב, ו"ט ע"א) והר"ן והרא"ש (פ"ג דשבת סימן יא), הרי זה נחשב כמבושל ומותר לגמור את בישולו בשבת, כי אין בישול אחר בישול. אולם הרמב"ם (פ"ט מהלכות שבת ה"ג) כתב שכל שלא מבושל כל צרכו וגמר בישולו חייב משום מבשל. וכן דעת עוד ראשונים, וכן פסק מרן השלחן ערוך (סימן רנז סעיף ד), וכך ההלכה. אבל מכיון שיש מהראשונים שמתירים, ובתוכם הרשב"א, לענין הנאה ממעשה שבת יש להתיר כיו שספק דרבנן לקולא.

ראיה מגמרא נגד הראשונים

כז. כאמור, האור לציון צדק בפסק הלכה, אבל לא צדק בנימוק, אלא יש כאן איסור דאורייתא, ולכן לכתחילה צריך להזהיר את הצבור שלא יכסו את הקדרה כשאניה מבושלת לגמרי, כי במעשה קטן כזה יכול להתחייב סקילה, אבל בדיעבד מותר לאכול. יש מחבר אחד מבני ברק ע"ה שכתב בספרו (מנוחת אהבה ח"ב עמ' עז) שהמכסה את הקדרה עובר איסור דרבנן בלבד. ובמקורות ההלכה הסביר, שאמנם המאירי ורבינו עובדיה מברטנורא כתבו שעובר איסור תורה. אבל יש ראיה מסנהדרין (עו:) שאין איסור מהתורה, שם כתוב שאם אחד טבע בים, ובעודו מפרפר בא אחר ותפס אותו בתוך המים ומנע ממנו לצאת, 'שיקע צרינו בתוכו', הוא נקרא 'מצמצם' וחייב, שנאמר "או באיבה" לרבות את המצמצם. משמע שבלא הלימוד מהפסוק היה פטור מפני שקירוב מיתה הוא בגדר 'גרמא', וכשם שקירוב מיתה הוא גרמא, כך קירוב בישול הוא גרמא ואסור רק מדרבנן.

אם ראשונים כמלאכים

כח. ואני אומר, יש הבדל בין בישול לרוצח, כי – כאמור – מבשל 'קלאס' זה נעשה בדרך גרמא, מה שאין כן רוצח בדרך כלל לא נעשה בגרמא אלא בידים, ואם עשה בגרמא זה שנינו, ולכן צריך פסוק ללמד אותי שחייב. אבל גם בלאו הכי, צריך לדעת שאין לנו רשות לחלוק על דברי הראשונים, "אם ראשונים כמלאכים אנחנו כבני אדם, ואם ראשונים כבני אדם אנחנו כחמורים ולא כחמורו של רבי פינחס בן יאיר" (שבת קיב:). פירש רבינו יוסף חיים (בהקדמה לשו"ת רב פעלים): אם נדע שהראשונים כמלאכים, וגם כשיש עליהם קושיא לא נחלוק עליהם, אנחנו חשובים כבני אדם, אבל אם אנחנו מחשיבים את הראשונים כבני אדם כמונו שאפשר לחלוק עליהם, אז אנחנו נחשבים כחמורים.

אני בעצמי מחמיר

כט. דרך אגב, בשיעור הקודם אמרתי, שמי שהולך בשבת ברחוב יחזקאל עם אשתו והיא סוחבת עגלה עם תאומים, והוא לא עוזר לה כיון שהוא מחמיר שלא לטלטל, הוא 'חמור', ויש שחשבו שהתכוונתי לכל מי שמחמיר שלא לסמוך על העירוב שהוא 'חמור', חס ושלום! אני בעצמי מחמיר, ומעולם לא טלטלתי. רק התכוונתי שאם אשתו צריכה עזרה לא יחמיר בעירוב, אלא יחמיר בבין אדם לחבירו.

ליהנות, כיון שהנאה ממעשה שבת אסורה מדרבנן, וספק דרבנן לקולא, והבאנו כמה דוגמאות. דוגמא נוספת, בליל שבת לאחר הסעודה אדם יושב ולומד בחברותא³, והנה בשעה אחת בלילה הוא רעב, פותח את סיר החמין לאכול קצת, אשתו ישנה ולא רואה... 'זכפר בעדו ובעד ביתו', לוקח צלחת לו וצלחת לחברותא, אבל רואה שהחמין לא מבושל לגמרי, עד מחר לאחר התפלה יספיק להתבשל, מה עשה? כיסה את הסיר בחזרה, עכשיו על ידי פעולה זו החמין יתבשל יותר מהר, אבל הוא לא ידע שזה אסור, צריך לתת לו על הראש, מי שלא בא לשיעורי תורה בודאי שיכשל בחילול שבת, כי מהיכן ידע שאסור לכסות את הסיר כשאינו מבושל לגמרי.

קירוב בישול אסור מהתורה

כא. האיסור לכסות את הקדרה ולזרז את הבישול, כתבו התוס' שבת (מח. ד"ה דזיתים), שהוא איסור דאורייתא. וגם מלשון הכלבו (סימן לא בד"ה כל מה) שהעתיק מרן הבית יוסף (סימן רנג) משמע שאיסורו מהתורה. וכן כתב המאירי (שבת עג.) במשנה על ט"ל מלאכות, במלאכת האופה, שאם הגיס בקדרה או כיסה אותה וקירב את הבישול חייב משום מבשל. כלומר אסור מהתורה ולכן חייב חטאת, או סקילה. וכן כתב רבינו עובדיה מברטנורא (פרק כלל גדול משנה ב), וכן כתבו הסמ"ג (לאוין סה דף יד ע"ד), והר"י מלנויל (רפ"ז דשבת), ועוד, כל אלה כתבו בפירוש שקירוב בישול איסורו מתורה.

דעת האור לציון

כב. בשו"ת אור לציון ח"ב (עמ' קסה), כותב: מי שכיסה את הקדרה וזירז את הבישול, בדיעבד מותר לאכול את התבשיל, ובמקורות ההלכה כתב הטעם משום שעבר על איסור דרבנן של גרמא, כי לא בישל בידים, רק הכיסוי זירז את הבישול, ובגרמא (שבת כז:) דרשו מהפסוק "לא תעשה כל מלאכה", עשיה אסורה, אבל גרמא מותרת. וכתב הריטב"א שם שגרמא מותרת מהתורה, אבל אסורה מדרבנן. וכיון שעבר רק על איסור דרבנן בשוגג יש להקל לאכול תבשיל זה בשבת.

אני עומד ותמה

כג. ואני עומד ותמה על דברי האור לציון אחר אלף המחילות, הערכנו מאוד את חכם בן ציון אבא שאול זצ"ל, לא צריך להגיד את זה כל פעם מחדש, אבל איך יתכן שלא ידע את דברי התוס' ושאר הראשונים הנ"ל?! כשמרן זצ"ל (בשו"ת יביע אומר ח"ט חאו"ח ס"ס קח) כתב שספר זה חיבר בנו ותלמידיו של חכם בן ציון עליו השלום, היו שנפגעו מדברים אלה, אבל לומר שחכם בן ציון הוא חיבר את הספר, זו פגיעה יותר גדולה, כי איך כתב שכיסוי קדרה הוא בגדר גרמא ואסורה רק מדרבנן, ולא ידע מדברי כל הראשונים?!

בכל מקום יש עלון בית מרן

כד. אלא שצריך להסביר מדוע כיסוי הקדרה אינו נחשב בישול בגרמא, אולי דברתי על זה באחד השיעורים, צריך לבדוק בדפים של "בית מרן" אם דברתי על זה. אלו שכותבים את השיעור ומפיצים אותו על ידי "בית מרן" של הרב אריה לארי שליט"א, מזכים את הרבים, בכל מקום שאני הולך אני רואה את הדפים הללו, הייתי השבוע בשוב "חוסן" וראיתי שם את "בית מרן", וכן כשהייתי בשוב "יערה" היה שם את הדפים הללו.

מבשל קלאסי הוא גרמא

כה. כל המלאכות נעשות בדרך כלל בעשיה ישירה ולא בגרמא, ואם עושה בדרך גרמא אינו אסור מהתורה. אבל מלאכת מבשל בדרך כלל היא בגרמא, כי לא מתבשל מיד בהנחת הקדרה על האש. בגמרא ביצה (לד.) אמרו שאם אחד מביא את האש, ואחד מביא את העצים, ואחד שופת את הקדרה, ואחד מביא את המים, ואחד נותן בתוכו תבלין, ואחד מגיס, יש שתי ברייתות, באחת מהן כתוב כולם חייבים, ובשניה כתוב האחרון חייב וכולם פטורים. ותירצו, אם הביא

3 כדאי שילמד אז עם חברותא, בלי חברותא או שירדם, או שישב לפטפט, אבל כשיש לו חברותא, גם אם הוא מתעייף, עושה כוס קפה וממשיך ללמוד, זה עונג שבת. הבן איש חי (שנה שניה פרשת שמות בסוף ההקדמה) כותב ששעה אחת של לימוד תורה בשבת חשובה כמו אלף שעות בחול. גם אם "אלף" לאו דוקא, אלא גוזמא, מכל מקום לימוד התורה בשבת חשוב מאוד.

4 מרן הבית יוסף מעתיק הרבה את תשובות הרשב"א, ודבריו חביבים עליו מאוד. ובבית יוסף יורה דעה (סימן קי) כותב עליו: "מעין המתגבר, עמוד העולם, אשר באורו נראה אור. והמהרשד"ם (חחו"מ ס"ס מג) כותב בשם רבו מהר"י טאיצאק, שהיה מחשיב את סברת הרשב"א כסברת רוב הראשונים.

יפרח, ונאמר שם ויהי למחרת והנה פרח מטה אהרן לבית לוי ויוצא פרח ויצץ ציץ ויגמול שקדים. וא"ל הקב"ה למשה קח את מטה אהרן שהיה עץ יבש ובדרך הטבע עץ יבש לא נותן פירות ולא שקדים וכל עץ צריך להשקות אותו מים, ומטה אהרן הוציא פרח ויצץ ציץ ויגמול שקדים נגד הטבע בלי שישקו אותו. ולמה הוציא שקדים כי זה היה רצון הבורא ולכן אמר לו הקב"ה למשה קח את המטה דהיינו מטה אהרן ולכן לא נאמר מטף ותקח את מטה אהרן לא לשם להכות את הסלע אלא במטרה לדבר אל הסלע שילמד ממטה אהרן כשם שהמטה הזה הוציא פירות מבלי שישקו אותו כיון שזה היה רצון הבורא כך הסלע תוציא מים מעצמה כי זה רצון הבורא. ובזה היה מתקדש שם שמים יותר מהכאה במטה כי למטה כבר התרגלו שעושה אותות ולא כן עשה מרע"ה אלא הכה את הסלע במטה שלו ובזה לא התחזקה האמונה ולכן אמר הקב"ה למשה יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני. כל זה היה לאחר פטירתה של מרים, ולאחר פטירתו של אהרן נאמר וישמע הכנעני מלך ערד יושב הנגב כי בא ישראל דרך האתרים. מה שמע, שמע שמת אהרן ונסתלקו ענני כבוד, אמרו בטח זה הזמן לתקוף אותם, ולכאורה מה זה שנאמר הכנעני יושב הנגב הלא עמלק היה יושב בארץ הנגב, ואמרו המפרשים כי עמלק התבוננו איך ישראל מנצחים במלחמות למרות שהם יותר מהם וחזקים מהם ובכל זאת ישראל מנצחים הגיעו למסקנה שאין כוחם של ישראל אלא בפה, הם מתפללים להקב"ה, והקב"ה מקבל את תפילתם. לכן החליטו לעשות לעם ישראל הטעיה שהתפילה שלהם לא תתקבל, הם שינו את לשונם והתחילו לדבר כנען שישראל יתפללו אם נתון תתן את הכנעני בידנו ואנחנו לא כנענים והתפילה לא תתקבל. אבל לא ינום ולא ישן שומר ישראל, עם ישראל התבונן שאלו מדברים בשפת כנען והלבוש שלהם לבוש עמלק ולא ידעו מי אלה מה עשו עם ישראל אמרו נתפלל סתם רבש"ע אם נתון תתן את העם הזה בידי מי שהוא ולכאורה מדוע העמלקים לא שינו גם את הלבוש והיו עושים לישראל הטעיה גמורה, ואמרו המפרשים כי אם הם היו משנים גם את השפה וגם את הלבוש היו נהפכים להיות כנענים ותפילתם של עם ישראל היתה מתקבלת ובזה אנחנו רואים כמה גדול כוח התפילה וכמה צריך להקפיד להתפלל בכוונת הלב, שהשי"ת יקבל תפילתנו ויגאלנו גאולת עולמים, אמן.

השבוע בעז"ה נקרא "זאת חוקת התורה" ולא אמר חוקת הפרה כיון שהפרה עוסקת בענייני פרה אדומה, ואמרו המפרשים כשם שאנחנו מקיימים מצות פרה אדומה שאין אנחנו יודעים את טעמה כמ"ש "חוקה חקקתי גזירה גזרתי ואין אתה רשאי להרהר אחריה" כך צריך להיות חוקת התורה, דהיינו כל מצוות התורה אע"פ שאנחנו יודעים את טעמם צריך לקיים אותם לא בגלל שאנחנו מבינים את טעמם אלא משום שכך ציווה ה' וזה שאמר דהע"ה דרך אמונה בחרתי ע"כ משפטיך שויתי כיון שאני מקיים את המצוות מתוך אמונה חזקה לעשות רצון הבורא ממילא אין אצלי הבדל בין המצוות שאני מבין טעמם או לא כולם שווים בעיני לעשות רצון הבורא כי אדם שמחפש את הטעמים עלול הוא להכשל, כמו שאמרו רבותינו במשנה לא יקרא אדם בערב שבת לאור הנר ולא אמרה הטעם, ובברייתא נאמר הטעם שמא יבוא להטות את הנר אמר ר' ישמעאל אני אקרא ולא אטה ובסוף קרא והטה, אמר כמה גדולים דברי חכמינו והכוונה דמשנה לא הזכירו הטעם הוא לא היה טועה, לכך נאמר זאת חקת התורה את כל מצוות התורה צריך לקיים משום שכך רצון הבורא יתברך שמו. ובהמשך אנו קוראים על עם ישראל שמתה מרים הנביאה ונפסק להם בארה של מרים כי בזכותה היה מים כמו שבזכות מרע"ה היה מן, בזכות אהרן הכהן ענני כבוד. ויקהלו העם על משה ואהרן לאמר מה נשתה, א"ל הקב"ה למשה קח את המטה והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל הסלע ונתן מימיו ונאמר ויקח משה את המטה מלפני ה', שאלות רבות עמדו המפרשים בפסוקים אלו. א. היות ונאמר ודברתם אל הסלע מדוע היה צריך לקחת את המטה. ב. בכל מקום שמוזכר בתורה את המטה של משה נאמר ומטף, כמ"ש ומטף אשר הכית בו את היאור, קח את מטף השלך לפני פרעה, מדוע כאן נאמר קח את המטה. ג. מהו שנאמר את המטה מלפני ה' וכי מטה משה נמצא לפני ה', מטה משה היה בביתו, וכותב הרב כלי יקר משם החזקוני שכוונת התורה כאן לא היתה למטה של מרע"ה שהיה סנפיריון ועשה בו את האותות אלא הכוונה היא למטה אהרן ובזה מתיישבים כל השאלות. כי בפרשה הקודמת קראנו אחרי שהאדמה בלעה את קורח הוא וכל אשר לו התקהלו העם על משה ואהרן ואמרו אתם המיתם את קהל ה' א"ל הקב"ה שמכל שבט ושבט יקח מטה ויניחו את המטות לפני ה' והאיש אשר אבחר בו מטהו

המועוניינים לשמוע את שיעורם של הרב"ג הרב ברוך שרגא שליט"א והרב ישראל לורי שליט"א, חייגו: 0527-108-108

משפטי ישראל

הרב ישראל לורי שליט"א

באותו זמן שלוח ממנו יש לו את אותו סוג של פירות שלקח בהלוואה ואפילו יש לו מעט, יכול ללוות כנגד זה הרבה. ב. אם מתנה עמו בשעת ההלוואה שמחזיר לו את אותו סכום ששוה בשעת ההלוואה. וכך פסקו להלכה הרמב"ם בהלכות לוח ומלוה והשו"ע (יו"ד סימן קסב) וא"כ לנידון שלנו גם כן יש ב' אופנים להתיר ללוות.

- אם יש לו דולר אפילו אחד בכיסו או בביתו בשעת ההלוואה, מותר לו ללוות ואח"כ יחזיר לו ג"כ בדולרים, ואפילו שווה יותר ממה שהיה בשעת ההלוואה, כך פסק הגר"צ שאול זצוק"ל.

- אם קבעו מראש שמחזיר לו את אותו הסכום בשקלים בשווי שהיה בשעת ההלוואה. וכל אדם צריך להזהר בענין ריבית שעוון זה חמור מאוד, ולמזהיר ולנזהר ירבה שלומים כנהר.

שאלה: אדם שהלוה לחבירו מאה דולר למשך שלשה חדשים, ובשעת ההלוואה שער הדולר עמד על שווי כך וכך, וכשהגיע זמן הפרעון עלה שער הדולר, ונשאלת השאלה מה על הלווה לעשות כדי לא להיכשל בריבית שאם יחזיר לו את הכסף עכשיו יוצא שמחזיר לו יותר ממה שלוח ממנו?

תשובה: הגמרא במסכת בבא מציעא עה' מביאה מחלוקת בענין זה של ריבית. אמר רב הונא יש לו סאה לווה סאה, סאתיים לווה סאתיים. ר' יצחק אומר אפילו יש לו סאה לווה עליה כמה כורין, והביאה הגמרא ראייה לדברי רב הונא וכן ההלכה. ועוד מביאה שם הגמרא אומר אדם לחבירו הלויני כור חטים וקוצץ לו דמים, הוזלו נותן לו חטים, הוקרו נותן לו דמיהם, יוצא לנו מכך שאפילו שאסור לאדם ללוות לדוגמא קילוגרם פירות ואח"כ להחזיר לו ק"ג פירות, מביאה לנו הגמרא ב' אופנים שמותר. א. אם ללווה

חכמת הנפש ביהדות

מאת הרב"ג הרב יעקב ישראל לוגאסי שליט"א

המשך שו"ת משבוע שעבר:

שאלה ט: אָדָם שְׁמָתוֹ רָגְשׁוּתוֹ וְהָנוּ בְּ"דָבָאן" הָאֵם נָתַן וְאֵם בֶּן מֶה נָתַן מִצְדוֹ לַעֲשׂוֹת עַל מְנַת לְהַחְיִית אֶת רָגְשׁוּתוֹ?

תשובה ט: הנה לך תשובת הסטייפלר מרן הגר"י קניבסקי זצוק"ל, בדבר: בוודאי, על אף שכלפי המצב הזה נאמר "אין חבוש מתיר עצמו מבית האסורים", עבודה והחלצות עצמית הם כאמור, שרש ההכרה והפריחה בכל משבר נפשי. בלעדיהם לא תפעל שום עזרה חיצונית.

הפתרון היעיל ביותר להתרוממות במצב כזה - מובא באגרת מרן הגר"י קניבסקי (מתוך הספר "ע" כוחות האדם להגר"א). בתשובה לשאלה שהובאה כלשונה בראש הפרק הנוכחי, המטרה, כפי שמנסח אותה הסטייפלר להביא את האדם לכלל היותו "אדם המרגיש".

הסטייפלר מדבר על דרכים להחדרת קרן אור אחת לחשכת הדכאון. פריצה כלשהיא של ההסגר הנפשי די בה להפוך את האדם ל"אדם המרגיש". והרי שרש האסון בדכאון טמון במות ההרגשים:

"...כי בהעביר הרגש לדבר אחד - הרי נעשה אדם המרגיש, והמתפתח ומועיל לכל הענינים... והתעוררות רגש בפרט אחד מועיל לכל..."

מהותו של "קרן האור" תלוי ועומד במעמדו השכלי ושאיפותיו של האדם: "...אם הוא בעל כשרון מופלג יש לייצצו לחבר ספר. לא מחידושיו שלו, רק ליקוט מכל מה שנראה לו לדבר ישר המתקבל על הלב. ולא יחסוף לכתוב במהירות, רק לאחר שיקול הדעת הנכון, ואחר שיהיה הדבר כהיר לו היטב... ובמשך הזמן ימצא התעניינות, וממילא נעימות רבה מעבודה זו, והתעוררות רגש א' מועיל לכל..." (הגר"י קניבסקי, שם)

גם במענה לשאלת "ח"ח מופלג שלומד בכולל ונפל למרה-שחורה, וכל היום הוא עצב, ואינו מוצא שום דבר שמעניין אותו, הן בעניני רוח והן בעניני גשם, ואינו משים לב אף לאשתו ולבניו", משיב הסטייפלר תשובה דומה: "...העיקר צריכים עכשיו ליתן לו אינטרס בחיים. וכיוון שהוא ת"ח, אם היה מזדמן לו מקום להגיד שעור לפני תלמידים מבינים - אפשר שהיה מצילו מדכאון". (שם)

שאלה י: מה היא ההפכפכה הקרִיִזית המונעת את הקִרְבָּא מִלְהַחֲלֹץ מִדְּכָאוֹנוֹ?

תשובה י: אחת ההפרעות המרכזיות ביותר לעבודה עצמית ונסיונות החלצות בתקופת דכאון, היא העדר פעולה. "אדם לעמל יולד" הוא כלל שהוטבע בעורקי הגוף והנפש של האדם. בעצם מציאותו: "כל דבר שהוא בכח - צריך שייצא מן הכח אל הפועל". (רמח"ל)

אדם המעביר את ימיו בבטלה - מותיר בנפשו חלקות עם רקבון. תכונות הטבע הטמונה ב"אדם לעמל יולד" אינה מניחה לנפש להשאר בשלווה. הנפש מצויה תמיד בעליה או בנסיגה. אם היא מוציאה עצמה אל הפועל היא במצב עליה, מאידך מצב של שממון מביא עמו רקבון יאוש ודכדוך. (מקובל היום בעולם הרפואה הניורולוגית, כי אדם בינוני מוציא אל הפועל בין כשתים עשרה אחוז מהמערכת הנפשית שלו).

הוא הדבר אשר דיבר רבנו הלוצאטו:

"כל נברא משתלם כשפועל מה שחקק לו הבורא יתברך שיפעל. וחסר בשלמות כל זמן שלא יפעלו". (רמח"ל, "דרך ח"ח"א פ"ג)

לכן גם נוטה האדם למצבי רוח מדוכדכים בבקרים דוקא. בבוקר, לפני שהנפש מוציאה אל הפועל את דחפיה וצרכי העשייה שלה - גוברים הדכדוך והעייפות הנפשית.

בצומת הזו נקלעים תלמידים רבים לסכך. דכדוך, מכל סוג, מביא עמו עייפות נפשית וחוסר רצון לפעולה; והעדר פעולה מגביר בהכרח את הדכדוך.

המשך בשבוע הבא אי"ה

המעוניינים להיפגש לעיצה ותושייה בכל תחומי החיים

עם הרב"ג יעקב ישראל לוגאסי שליט"א ללא תשלום

חייגו: 054-8461113

להזמנת חוגי בית עם כבוד הרב יעקב ישראל לוגאסי שליט"א ניתן להתקשר: 054-8461113

פתגם השבוע:

למד לשתוק כדי שתדע לדבר רבי מנחם מנדל מוורקה

לחיות בבריאות

פינת צמחי מרפא - צמח הליקוריצ

מוריד רמות הסוכר בדם ומומלץ למצבים של טרום סכרת. **גיל המעבר** - הליקוריצ מכיל פיטואסטרואגנים ועוזר לצמצם את תסמיני גיל המעבר.

היגיינת פה - מומלץ למצוץ מקל ליקוריצ כמה דקות ביום להלבנת שיניים וטיפול בדלקות חניכיים.

גמילה מעישון - הליקוריצ מסייע בגמילה מניקוטין, במקום סיגריה מומלץ למצוץ מקל ליקוריצ.

אופן השימוש: יש לחלוט את השורש הגרוס בכוס מים חמים, לסנן ולשתות כחליטה. את המקל ניתן למצוץ לאורך תקופה ארוכה.

התוויות ואזהרות:

- לא מומלץ להשתמש במינון של מעל 2 גרם ביום.
- לא מומלץ לנשים בהריון, לנשים מניקות, לילדים ולבני נוער.
- אסור לצרוך יחד עם תרופות להורדת לחץ דם
- אסור לצרוך יחד עם תרופות סטרואידיות
- אינו מיועד לסוכתיים, חולי לב, חולי כליות, חולי כבד, בעיות נפשיות.

תיאור הצמח: ליקוריצ נקרא גם שוש קירח. צמח השייך למשפחת הפרפרניים וגדל באזורים לחים וחוליים, הצמח מתרבה במהירות ומתפרס על שטחים עצומים, בארץ הוא גדל בטבע כצמח פרא. החלק בשימוש הוא השורש היבש או טרי.

שימושים קולינריים: במטבח מומלץ להשתמש בליקוריצ במינון קטן מאוד היות והוא בעל טעם דומיננטי. לרוב משמש לחליטות.

שימושים נוספים: הליקוריצ מכיל סוכרים, עמילנים, נוגדי חימצון, חומצות אמינו, רב סוכרים המכילים ריר מחטא ומכייח (פוליסכרידים), חומצה גליצרית שהיא חומר מתוק מאוד המעודד הפרדת הורמון האלדוסטרון מיותרת הכליה ומחזקת את קליפת היותרת.

שיעול וליחה - הליקוריצ עשיר בריר המסייע לקרומים ריריים בגוף - בהקשר של שיעול הליקוריצ מעלה כיח ומגביר הפרשה מהסימפונות. נוגד וירוסים - הליקוריצ מעודד יצור אינטרפרון ומומלץ לשלבו בטיפול בהרפס, איידס והפטיטיס B.

כיב קיבה - הליקוריצ מכיל חומרים המעלים את כמות התאים המפרישים ריר בקיבה, משמרים את איכות הריר וכך נוצרת מחדש הגנה על תאי הקיבה מפני חומציות יתר.

סכרת - מקור המתיקות בליקוריצ הוא בסוג חומר שנקרא גליקוזיד - בלוטת הטעם שלנו מזהות כמתוק למרות שאין זה סוכר. הליקוריצ

ישועות גדולות

פניני מרן

"זאת התורה אדם כי ימות באהל" (פרק יט פסוק יד).

בשנת התרצ"ד באחד הערבים התחוללה בירושלים הפגזה קשה מאויבינו הערבים ימח שמם, ובגין המצב הקשה שררה בכל שכונות ירושלים עלטה מוחלטת. הנער הצעיר בן ה-13 – שמו "עובדיה יוסף", עלה כבר בשעות היום לבית המדרש "בית יעקב" שמעל הבית הכנסת המרכזי בשכונת בית ישראל, שם איוה למושב לו לעסוק בתורה, ובידו האחת מחזיק נר להאיר לו את החשכה. מספר בחורים צעירים שעברו ברחוב, ראו את אור הנר הדולק בבית המדרש למעלה, וחששם עלה שמא ניצלו גנבים את החשיכה ונכנסו למקום. וימהרו להזעיק את רב השכונה הגאון רבי שמשון אהרון פולונסקי זצ"ל הנודע בשם הגאון מטפליק. הרב עלה חיש לבית המדרש לראות את אשר מתרחש שם, והנה לעיניו נגלו מראות אלוקים, הוא ראה את הנער רכון על ספרי, וכדי שלא יבהל, נגע בו ברוך בכתפו ואמר לו, שעת סכנה היא עתה מחשש הפגזות מהאויבים ולא עת ללמוד. ולקחו הרב יד ביד לבית הוריו. באותו זמן שהנער נעלם, חיפשוהו אביו ואחיו והתרוצצו בכל רחובות השכונה למוצאו מחשש לשלומם. וכאשר נראה הרב פולונסקי עם הנער, כעס עליו אביו וביקשו להוכיחו על פניו בעת כזו. אך מיד עצרו הרב פולונסקי ואמר לו, אינני נותן לך אותו אלא אם תבטיח לי שלא תכה אותו, לא תיגע בו יד, ולא תכעס עליו, כי הוא עתיד לצאת גדול בישראל. וכך במסירות נפש עילאית כזאת, זכינו ברוך ה' למן מלכא מאור ישראל רבינו עובדיה יוסף זיע"א ("מלך ביופיו" עמוד 29).

מתוך קונטרס "אור-לי" שנכתב ע"י הרה"ג רבי יצחק לוי שליט"א מחבר ספר "אבי בעזרי" ניתן להשיג את הספר בטל. 077-2009778

אני חייל ששירת בצבא שלוש שנים מלאות, אח"כ חזרתי בתשובה ולא התאים שאמשיך במילואים, קיבלתי על כך אישור מרב, והרב אמר שאתרום למעשי חסד שזכות זו תעמוד לי, ואז נזכרתי שבאחד הימים המפקד לקח אותנו אליכם ליד עזרא ושולמית כדי לעשור באיסוף ואריזת סלי מזון למשפחות נזקקות, אז חייגתי אליכם 9171* תרמתי ובאמת כבר למעלה מ-7 שנים שאף אחד לו נזכר בי בצבא, לא שלחו לי מכתב אחד. תודה רבה.

איתמר מאשדוד.

לבת שלנו היו בעיות התנהגותיות קשות בלימודים, חוסר ריכוז בלימודים, הפרעות בשיעור, מספר פעמים היא ברחה מבית הספר. זה כאב לנו מאוד ולא ידענו איך להתמודד עם התופעה הזאת. אבל תדעו לכם יום אחד תרמנו לכם ליד עזרא ושולמית הוראת קבע לשנה, ומאז הילדה השתנתה לבלתי היכר, היא נהיתה ילדה טובה וחרוצה וציונה החלו לעלות ולעלות. אלף תודות וישר כוחכם על הפעילות הברוכה

שלכם. בעילום שם.

אם גם לכם יש סיפור של ברכה וחסד לזיכוי הרבים שילחו למייל: betmaran1234@gmail.com

התהילים המפואר "בית מרן"

ב-2 דגמים מפוארים

מחפש שי מפואר?
או מזכרת לארוע?

ספר תהילים "בית מרן"

הפולל בתיכונת תיקונים גדולים וסגולות נפלאות לכל השנה ויתן לך מענה לכל בקשותיך!

חייג והזמן עכשיו: 02-5800095

מבצע חסר תקדים!
כל הקודם זוכה!

דיברתי עם תורמת אהת והיא סיפרה לי שדוד שלה בא אליה בחלום כשהוא בוכה. והיא מומש בדאגה מזה, אז אמרתי לה שאחרי שיעשו לו את התיקון היא עוד תחזור אלי ותספר לי שהוא כבר לא עצוב, וניחמתי אותה בדברים, כך סימנו את השיחה. וכעבור שבועיים היא מתקשרת אלי ואומרת: "כמו שאמרת חגית, אחרי התיקון הוא בא אלי שוב בחלום מחייך והודה לי על התיקון שעשיתם לו, שתדעו אתם עשיים חסדים אמיתיים..."

גם אתם יכולים לשמוח את יקירכם.

בית מרן עורכים תיקון נפלאים ולימוד משניות שזו טובה גדולה ליקירכם

התקשרו עכשיו! למסור את שמות יקירכם 02-6502728

לקבלת העלון במייל הינן שלחו לכתובת מייל: betmaran1234@gmail.com

כל התורה
אצלך בטלפון
אחד...

יש קונה עולמו בשעה אחת...

**אם ברצונך לשמוע שיעורי תורה והרצאות
ממיטב הרבנים והמרצים:**

♦ הלכה יומית ♦ פרשת שבוע ♦ חינוך הילדים ♦ שלום בית
♦ אגדות וסיפורים על מרן זיע"א. וכן לשמוע את שיעורו השבועי
של מורנו ורבינו הראשל"צ **רבי יצחק יוסף שליט"א**

שיחה
ללא עלות

התקשרו לקו "בית מרן" בטלפון: 0527-108-108

השיעור השבועי בשידור חוזר: שלוחה 21

השיעור השבועי בשידור חי: שלוחה 84

"שמעו ותחי נפשכם..."

המעוניין לברר את מוקד הפצת העלון באזור מגוריו חייג לטל: 02-6502728

ברכות לראש משביר

ברכות עד בלי די

לעורך עלון "בית מרן"

ולמזכה הרבים גדול

מרבין תורה לאלפים

ומקרב את ישראל לאבינו שבשמים

מתוך נועם והארת פנים

הרה"ג רבי יצחק לוי שליט"א

אשר הוכתר ברוב פאר

לרבה של מושב חוסן

יהי רצון שיפוצו מעינותיו הוצה

להגדיל תורה ולהאדירה

ולקדש שם שמים ברבים

מתוך דברי הראשל"צ
הגאון הגדול מורינו ורבינו
רבי יצחק יוסף שליט"א
במעמד הכתרת
הרה"ג רבי יצחק לוי שליט"א:

ברשות כבוד הרב הגדול מעוז ומגדול
חריף ובקי רבי יצחק לוי הי"ו שהוא גאון
בתורה והיה חביבו של מרן האבא זצ"ל. לא
רק יודע פוסקים גם מבין אותם טוב, ויודע לשכלל את
הדברים לבחון את הדברים ולהכריע הלכה למעשה, ב"ה
רבי יצחק ה' חנן אותו חכמה בינה ודעת לא רק שיש לו
בקיאות [הוא בקי יושב בשיבה בחזון עובדיה יושב והתמיד למד
וידע, הוא היה יושב בלילות עד שעה מאוחרת ולומד, אני הייתי חוזר
מכל מיני שיעורים מגיע באחת בלילה נכנס לביהמ"ד רואה אותו יושב
ולומד פותח ספרים רעק"א חת"ס רב פעלים יביע אומר ובעיקר גם
בקי בתורה של מרן והולך בדרכו של מרן] אבל יש לו שכל זך,
ידע לבחון כל דבר ודבר ולראות שהדבר הזה דומה לזה
או לא דומה לזה, איך שהוא מדבר זורק מהשרוול סברא,
סברא שאולי אמר אותה רבי עקיבא איגר, אולי אמר
אותה אחד מהגדולים, ואצלו ככה יוצא מהשרוול באיזה
פשטות, כשהייתי כותב דברים מסובכים בילקוט יוסף
לפני כעשרים שנה הייתי קורא לו לרבי יצחק
כתבתי כך וכך הבאתי כך וכך, כל מה שחשבתי היה אומר
תוך שניה כך וכך. הוא סיני ועוקר הרים
יש לו את הבקיאות בפוסקים יושב ומועיין.
**אשריכם ואשרי חלקכם
אתם לא יודעים במה זכיתם.**

"בית מרן"

מייק הראשון לציון הגאון הנזיר רבי יצחק יוסף שליט"א
התם על כתב הדפוס